

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 24ης Ιουνίου 1987

στην υπόθεση 61/85: Tamara von Neuhoff von der Ley, σύζυγος Urhausen, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(Μόνιμη υπάλληλος — Αναγνώριση δικαιώματος επιδόματος αποδημίας)

(87/C 186/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Συλλογή της νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση 61/85, Tamara von Neuhoff von der Ley, σύζυγος Urhausen, μόνιμη υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Λουξεμβούργου Victor Biel, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον ίδιο δικηγόρο, 18a rue des Glacis κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Δημήτριος Γκουλούσης), που είχε ως αντικείμενο να της αναγνωριστεί δικαίωμα επιδόματος αποδημίας κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) του παραρτήματος VII του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και άλλα οικονομικής φύσεως πλεονεκτήματα που συνδέονται με την αλλαγή τόπου διαμονής· το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους T. F. O'Higgins, πρόεδρο τμήματος, O. Due και K. Bahlmann, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: G. F. Mancini, γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος, εξέδωσε στις 24 Ιουνίου 1987 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του έξοδα.

(1) ΕΕ αριθ. C 95 της 16. 4. 1985.

Προσφυγή της Gestetner Holdings PLC κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 21 Μαΐου 1987

(Υπόθεση 156/87)

(87/C 186/06)

Η Gestetner Holdings PLC, με έδρα το Λονδίνο, 41 Fawley Road, εκπροσωπούμενη από τους Clare Tritton, KPE, Lasok και την Eleanor Sharpston, Barristers με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο E. Arendt, Cnetre Louvigny, rue Philippe II, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Μαΐου 1987 προσφυγή κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 535/87· επικουρικά, να τον ακυρώσει κατά το μέτρο που επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ 12,6 % στα PPC (συσκευές φωτοαντιγραφής) που κατασκευάζονται από τη Mita·
- β) να ακυρώσει την απόφαση με την οποία δεν έγινε δεκτή προσφορά της Gestetner για ανάληψη υποχρεώσεως·
- γ) να καταδικαστούν το Συμβούλιο και η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- Εσφαλμένος καθορισμός της τιμής εξαγωγής, συνεπαγόμενος αύξηση κατά πλέον του 2,5 % του συνολικού περιθωρίου ντάμπινγκ που έχει χορηγηθεί στη Mita: το άρθρο 2 παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 δεν επιτρέπει τη μείωση περί της οποίας η αιτιολογική σκέψη 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 535/87 «ώστε να ληφθεί υπόψη η προμήθεια» της θυγατρικής εταιρείας του εξαγωγέα σχετικά με πωλήσεις προς εταιρείες οι οποίες, όπως η προσφεύγουσα, αγοράζουν συσκευές φωτοαντιγραφής από ανεξάρτητους κατασκευαστές για μεταπώληση με το ειδικό τους σήμα (αποκαλούμενες «OEMS»).
- Αντιθέτως προς το άρθρο 2 παράγραφος 9 και 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84, η σύγκριση μεταξύ κανονικής τιμής και τιμής εξαγωγής δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι η πώληση από τη Mita προϊόντος με το σήμα της δεν είναι πώληση στο αυτό επίπεδο εμπορίου όπως η πώληση προς την προσφεύγουσα· από πολλών απόψεων, η υφιστάμενη μεταξύ Mita και Gestetner σχέση δεν είναι σχέση προμηθευτή και χονδρέμπορου, αλλά σχέση μεταξύ προμηθευτή (Gestetner) και μιας εταιρείας (Mita) στην οποία ανατέθηκε με υπεργολαβία η κατασκευή των προϊόντων που προμηθεύει. Στην περίπτωση, που ελλείψει μεγάλου αριθμού OEMS στην ιαπωνική αγορά, ήταν αδύνατο να γίνει σύγκριση τιμών στο ίδιο επίπεδο εμπορίου, θα έπρεπε να έχει γίνει η ανάλογη προσαρμογή προς τις τιμές που χρησιμοποιούνται τώρα για σύγκριση.
- Παραλείποντας να αποκλείσει τις Rank Xerox, Olivetti, Tetras, και Océ (ή μια απ' αυτές) από τον ορισμό της κοινοτικής διομηχανίας (άρθρο 4 παράγραφος 5) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84, οι κοινοτικές αρχές ενήργησαν αυθαίρετα. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ορθό εφαρμοστέο κριτήριο είναι αυτό που υιοθετήθηκε από την απόφαση 85/143/ΕΟΚ (1) («παγοπέδιλα»): αν ένας κοινοτικός παραγωγός εισάγει προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για να προστατεύσει τον εαυτό του εναντίον ντάμπινγκ (προστατεύοντας, για παράδειγμα, τη βάση της πελατείας του ή διατηρώντας το μερίδιό του στην αγορά) μπορεί να περιληφθεί στον ορισμό της κοινοτικής διομηχανίας· αν, αντιθέτως, ένας κοινοτικός παραγωγός δεν εισάγει προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για να προστατευθεί εναντίον ντάμπινγκ, αλλά το πράττει για άλλους λόγους (για παράδειγμα, προκειμένου να επιτύχει υπερβολικά κέρδη, να διευρύνει τη βάση της πελατείας του ή να αυξήσει το μερίδιό του στην αγορά), δεν

μπορεί να θεωρηθεί ως μέλος της κοινοτικής βιομηχανίας. Αν το τεκμήριο της «ζημίας που έχουν υποστεί από μόνοι τους» (αιτιολογική σκέψη 71 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 535/87) είναι το σωστό κριτήριο, η προσφεύγουσα το θεωρεί δύσκολο να αντιληφθεί κανείς πώς ένας παραγωγός που επίσης προβαίνει σε εισαγωγές θα μπορούσε να αποκλειστεί βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 5· αλλά και αν ακόμα αυτό το κριτήριο ήταν το κατάλληλο, τα πραγματικά περιστατικά δεν στηρίζουν το συμπέρασμα ότι η Οσέ και Olivetti πράγματι υπέστησαν ζημία από μόνες τους, και εν πάση περιπτώσει αμφότερες οι εταιρείες θα έπρεπε να έχουν αποκλειστεί από τον ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας, δεδομένης της μεγάλης αναλογίας των αντιστοιχών συνολικών πωλήσεων των Οσέ και Olivetti που αντιπροσωπεύονται από τις πωλήσεις και εκμισθώσεις τους στην ΕΟΚ εισαγόμενων συσκευών φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί.

- Δεδομένου ότι δεν υφίσταται κανένας λόγος τα συμφέροντα στην Tetras της εταιρείας Canon να μην επηρεάζουν τη θέση της Tetras, και αυτή η εταιρεία έπρεπε να αποκλειστεί από τον ορισμό της «κοινοτικής βιομηχανίας». Τέλος, οι εμπορικές αποφάσεις της Rank Xerox λαμβάνονται μέσα στο πλαίσιο παγκόσμιας στρατηγικής ενόσσεως επιχειρήσεων που αποφασίζεται από την Xerox Corporation και λόγω των δεσμών μεταξύ Rank Xerox, Fuji Xerox και Xerox Corporation, η εμπορική συμπεριφορά της Rank Xerox σχετικά με τις εισαγωγές συσκευών φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί είναι διαφορετική από τη συμπεριφορά άλλων ανεξάρτητων κοινοτικών παραγωγών, ο δε όγκος των εισαγωγών της από τη Fuji Xerox είναι πολύ πιο σημαντικός από τον αναφερόμενο στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 535/87 αν δεόντως ληφθούν υπόψη οι εισαγωγές εξαρτημάτων και προς συναρμολόγηση συστατικών στοιχείων. Ακόμα και αν η μέση προστιθέμενη αξία στην Κοινότητα είναι 50 % για τις συσκευές της Rank Xerox του τομέα 1-4, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αυτό δεν αποδεικνύει πειστικά ότι η Rank Xerox είναι πραγματικός κοινοτικός παραγωγός σ' αυτούς τους τομείς ούτε ακόμα ότι έχει την πραγματική πρόθεση να κατασκευάσει εντός της Κοινότητας συσκευές φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί σ' αυτούς τους τομείς. Η Rank Xerox κατόρθωσε ταχέως να διεισδύσει στην χαμηλού όγκου αγορά PPC συνεχίζοντας συνειδητή στρατηγική αγοράς που προκάλεσε ζημία στους κοινοτικούς παραγωγούς συσκευών παρόμοιου τύπου· η προσφεύγουσα θεωρεί απαράδεκτο τα κοινοτικά θεσμικά όργανα να έχουν λάβει υπόψη το ντάμπινγκ της Fuji Xerox αποτιμώντας τη ζημία νέων κοινοτικών παραγωγών και ακόμα να έχουν συναγάγει το συμπέρασμα ότι η Rank Xerox μπορούσε ορθώς να περιληφθεί στον ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας.
- Η επιβολή δασμών επί χαμηλότερων τιμών εισαγωγής κατόπιν εντολής ολιγοπωλίου κυβερνόμενου από ένα παραγωγό, την Rank Xerox, προστάτευσε τους καταγεληθέντες (ακόμα κι αν δεν είναι, στην πραγματικότητα, πραγματικοί «κοινοτικοί παραγωγοί» εις βάρος του κοινοτικού καταναλωτή.
- Οι αποφάσεις με τις οποίες απορρίφθηκε η προσφορά αναλήψεως υποχρεώσεων της προσφεύγουσας πρέπει να

ακυρωθεί λόγω ελλείψεως επαρκούς αιτιολογίας. Επί πλέον, δεν υφίσταται νόμιμη βάση της προβαλλόμενης «παραδοσιακής τακτικής» της Επιτροπής να μη δέχεται ανάληψη υποχρεώσεων από εισαγωγείς, δεδομένου ότι η αύξηση τιμών στην οποία προβαίνει ένας εισαγωγέας μπορεί να εξαφανίσει τα βλαπτικά αποτελέσματα περιθωρίου ντάμπινγκ (άρθρο 10 παράγραφος 2) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84). Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν είχε νόμιμο λόγο για να αρνηθεί την αναγνώριση της προσφεύγουσας ως εξαγωγέα, τουλάχιστον για την εφαρμογή του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84.

- Ο οριστικός δασμός αντανάμπινγκ που θεσπίστηκε επί των εισαγωγών από τη Mita είναι pro tanto υπερβολικός και παράνομος.

(¹) ΕΕ αριθ. L 52, 1985, σ. 48.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με απόφαση της 5ης Ιουνίου 1987 το Tribunal de Grande Instance de Paris (επιτροπή αποζημιώσεως θυμάτων εγκλήματος) την υπόθεση Ian William Cowan

(Υπόθεση 186/87)

(87/C 186/07)

Με απόφαση της 5ης Ιουνίου 1987, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 16 Ιουνίου 1987, το Tribunal de Grande Instance de Paris (επιτροπή αποζημιώσεως θυμάτων εγκλήματος) ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της υποθέσεως Ian William Cowan, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Οι διατάξεις του άρθρου 706 — 15 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που ρυθμίζει τις περιπτώσεις, κατά τις οποίες αλλοδαπός υπήκοος, θύμα εγκλήματος στη Γαλλία, μπορεί να λάβει αποζημίωση από το γαλλικό δημόσιο, συμβιβάζονται με την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων που διατυπώνεται, ιδίως στο άρθρο 7 της Συνθήκης της Ρώμης;

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε με διάταξη της 26ης Φεβρουαρίου 1987 το Bundesverwaltungsgericht στο πλαίσιο της διαφοράς 1. Oberkreisdirektor της διοικητικής περιφέρειας Borken, Borken, 2. Επίτροπος του δημοσίου στο Oberverwaltungsgericht για την ομόσπονδη χώρα Βόρειας Ρηνανίας-Βεσφαλίας, Düsseldorf, κατά Handelsonderneming Moormann B.V., NL-Goor· μετέχει στη διαδικασία ο ομοσπονδιακός επίτροπος του δημοσίου στο Bundesverwaltungsgericht

(Υπόθεση 190/87)

(87/C 186/08)

Με διάταξη της 26ης Φεβρουαρίου 1987, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοι-